

z humidarū tristarunivlksima cōtritioē. 3. iii. z coquatur adhuc deinde puluerizet super ea foliorū rosarū. 3. i. sandali mahazari. i. cōtrimi. 3. i. z quarta. i. 3. ii. gūmi arabici. 3. i. 5. carniuzsumach. i. roris siriaci: spodij ana. 3. viii. succi agreste. 3. viii. succi granorū mirti tritorū cōtritione vltima. 3. iii. ligni aloes. gariofiloū: macis: nucus: muscate. ari. 3. iii. inuoluant oīa simul: z expāde in scutella la pidea vſq; dum siccant. deinde tere sicut al cohel. i. subtiliter sicut athomi solte: z cū cā phore ari. i. z aqua rosata fac troc. subtilez z erica mymbra: z apd' alios loco succi ace tose ponit succi citoniorū acetosorū imatu rorū tantudē: z quidā sunt qui aromatizant cum musci. 3. viiius quarta.

Thec pfectio ramich seu trocisci d' ramich z apud nos est multū in vſu: z vtimur multū in alijs cōfectionibz: z descriptōes ipsiū sūt diuress fīm diuersitatē medicorū. nā eī descriptio reperiſt etiā apd' Sera. i suis simpli cibus: qui sic ait. ramich est gallia seu mate ria ex qua fit gallia: z dicit q̄ accipit ex mul tis spēb: et aliquādo accipit ex dactil immaturis: z aliquādo accipit ex gallis: z aliquādo accipit ex corticibz granatorum z ex herbis aspis z oēs species ei⁹ sum frigide z stiptice z ipsum est radix such. i. gallie rc. inferi⁹ docet modū faciēdi: sed nō est simili isti Wesue. liber q̄ dī albuchasis in tractatu scđo habet vñā altiā descriptionē q̄ fit ex pa ſulis bonis rubeis z alijs: sed non fit. nobilior vero omnium est hec. d. Wesue.

Wesue ī q̄t succi: herbe acetose. i. lapaciū acuti quidā crediderūt q̄ esset ribes: z non est: si autē habere nō poteris succū acetose pone succū citiorū imaturop̄ ad pōd' eoz.

Trocisci de cāphora. Be. foltoz. rosarū. 3. iii. spodij. 3. ii. sandalo. citri. 3. ii. 5. croci. 3. i. līq; ritie. 3. ii. seis citrulli: melōis: cucumeris: cu curbite: dragāti: gūmi. s. gūmi ara. spicce. ari. 3. i. ligni aloes: cardamomi: amili. i. amidi. cāphore. ana. 3. i. partes duas. s. 3. ii. zucca rit: abarzet. i. albi: z terenabim. i. māne ari. 3. ii. zifice cū muscillagine psiliū: z aq̄ rosata.

Hutrocisci apud nos sunt in vſu: z maxime fīm istiā descriptionē. Alii. in qnto cañ. habz qnq̄ descriptōes: z nō vtimur illis etiā. Ha lis in decimo almāforis in ca: de febre ethīca hz vñā altiā descriptionē: z nō est in vſu.

Laphora fīm Alii. z Sera. est gūmi arbo ris. z Sera. de ipſa meli⁹ loqui dices: q̄ cā phora est gūmi arboris nasces in partib⁹ il lis: z est gūmi maclati coloris rubei z lignū ei⁹ est albū tenerū q̄si velit fieri uigrū: z cā-

phora reperiſt in corde ligni arboris in peti ſis ligni q̄ sunt ibi int⁹ extense. Auerois in qnto colliget dicit. ambra est vna ex specie bus camphore q̄ oritur in fontibus maris.

Modus faciēdi mucillaginē psiliū qd̄ eſt ſemē factū ad modū pulicis opzq̄ accepta pſiliū z mūdef a ſordib⁹ ſuis in pōdere lib. i. z poſtea ponat ſupra tpm aque calide lib. iii. aut minus: fm q̄ tu volueris magis vel min⁹ pinguē mucillagine: z dimitte per noctē: in mane vero calefacias parū p̄dictum pſiliū cū aqua poſt hoc pone tpm pecia: vñ ſacculo facto ex tela lini fortis nouat groſſa z ſtringe os ſuū cum ligamēto fortiter ne aliquid de pſilio lubricet extra: deinde for titer exprimaf. tm q̄ ibi nthil de mucillagi ne remaneat: z vtere vbi oportet.

Trocisci d' Reubarbaro. Be. raued boni. i. reu barbari. 3. x. succi eupatorij. 3. viii. rosarū. 3. viii. spicce anisi: rubee tinctori⁹: ſeis apij: abſin thy. aſſari. ari. 3. i. amigdalaz amara. 3. viii. z hanc troc. aur. i.

Thi trocisci apud nos ſunt multū in vſu: z maxime fīm istiā descriptionē. Alii. in qnto cañ. habet vñā altiā descriptionē q̄ quasi idē eſt. Basis in nono Almāforis. in cap. de do loie epatis habet troci. de raued. i. de reu barbaro: ſed nō ſunt in vſu. Wesue uō ponit cū quo liqre debeat fieri iſti trocisci: ſed fīm quidā debent cōponi cū ſucco de eupato rio: z ſic confiuntur.

Trocisci de ſpadio. Be. ſpodijs 3. iii. rosarū ru beaz. 3. viii. ſeis portulace: ſucci liqri. ari. 3. ii. ſifice cū mucillagine pſiliū z fac trocicos 3. i. z da cū ſucco mali granati: z alijs addide runt quattuor ſeminum gūmi ara. dragant croci. ana. 3. i. 5.

Isti trocisci ſunt in vſu: z maxime fīm istiā descriptionē iſpe Wesue dicit q̄ dī fieri p̄dicti trocisci ex illis q̄tiuor reb⁹. inferi⁹ ve ro ait q̄ alijs addiderunt quattuor ſeminū. i. quattuor ſemina cōia frigida maiora: gūmi ara. dragantū z crocū: z ſic dī fieri. q̄ ſunt multe efficacie. Alii. in. v. ca. hz vñā descriptionē: z dicunt troci. de ſpadio cū terenabim: z ſunt quasi idē. Basis in. ix. almāforis in ca. de ſiux u vētris hz vñā altiā. z in. x. al māforis in ca. d febrilb⁹ ex qb⁹ accidit tris⁹ z calor ſimiliter hz vñā altiā: z in eodē tracta tu in capi. de febre ethīca habet vnam altiā: ſed non ſunt in vſu.

Spodiū fīm Alii. in ſcđo cañ. eſt radix cā narū aduſtarū. Auero. autē in qnto colliget. dicit tñ balsir. i. ſpodiū carbo eſt nodorum arundinū aduſtaraz. nos vero loco ſpodiū vñ

De trociscis

mur osse elephatis combusto: de quo circa instans ait spodium os est elefantis com bustum: elefas habet ossa solida ut sunt dē tes et illa non comburentur: sed ad diuersa officia seruantur. sophisticat se pe ex radice cuiusdā cāne pbusste: qñqz ex os lib' canis pbusste: qñqz ex marmore pbussto s̄ hoc nimis pōder osū ē. vñ eligēdū ē subal bidū r valde leue r grossū: qr in puiuere facile adulteratur r vix cognoscitur.

Trocisci d spobio cū semie acetose. **Be. rof. rubaz.** 3. xii. spodij. 3. x. semis acetose. 3. vi. se. portula. seis coriadroz ifusor i aceto r tor refactor r pulpe: sumach. afi. 3. ii. 5. amili as si. balaustian berberoz. afi. 3. ii. 5. gumi af. as si. 3. i. 5. p̄fice cū succo agreste. **I**stī troc. etiā v̄sū sūt. aui. i. v. ca. h̄z troc. d spodio cū sale acetose: s̄ idē nō sunt. **L**oriādrū est semē sat̄ notū. Infusor i aceto. i. p̄paratoꝝ mod⁹ torrefaciēdi coriadru op̄z calefacere patellā ad igneꝝ. deide supra semē coriadri ponaf: r cū aliq̄ i strumento misceaf: r hoc facias tār q̄ sit bñ torrefactū: r vtere vbi oꝝ. **G**umi arab. fm sera. ex autē dia. ē gumi qđ rep̄t sup arborē acati sic alte spēs gumi r melt⁹ ex eo ē ill⁹ qđ ē ex hac arbore qđ ē simile fūnicul⁹ i figura sua: color ei⁹ ē sc̄ritꝝ claz: r nō h̄z lignū. Modū assādi ih̄z docet lib. qđ ibi. chak in tracta. ii. r ei⁹ mod⁹ iste est. accipiat gumi ara. r frāgaf in frusta ad magnitudinez orobi: deide accipiat patellarat calefiat r auferat ab igne ponaf sup ea gumi ar. r misceaf bñ sine itermissiōe dōec albescat: r si nō albescit p̄ia vice fiat iterū vt pri⁹ donec fiat albū. codē modo de dragan toac gummi amigdalarū dicendum est.

Troci. de berbers. **Be. berbe. aut succi eoꝝ spodij: succi liquirie r seis portula. afi. 3. iii. rof. 3. vi. spi. croci amili. 1. amidi. dragāti afi. 3. i. seis citruli. 3. iii. cāfore. 3. 5. p̄fice cū terenia bin. 1. māna. **I**stī troc. ap̄d nos sunt i v̄su maxie fm istā descrip. qr idē inferi⁹ describit vñā altā descrip. s̄ istā ē nobilior. **A**ui. i. v. ca. h̄z. vii. descriptiōes q̄ i v̄su nō sūt. ēt **B**as in. ir. almā. 1. ea. de dolore epat̄ h̄z vñā altā descrip. q̄ nō ē i v̄su. **B**erberi ap̄d **A**ui. i. in. u. ca. nominaꝝ amberberi: r ap̄d dia. vo can̄ orachātos. 1. spina acuta: r ē arbor q̄ i ptib⁹ nris w̄ta aq̄s nascif. ei⁹ fruct⁹ exprimit. r fit ex eo vñi: qđ ap̄d herbaricos d̄ vi nū d̄ crispino. ēt ap̄d modernos ex succo ip̄i⁹ fit luciū: r fm multos hec ē arbor malt gnati siluestris q̄ a Sera. darsilahāvocaf. Sapiētes h̄nt hoc. p̄ secreto. **L**irul⁹ ē cucumer cui⁹ forma lōgor: r maior ē n̄o r sunt q̄ loco ei⁹ ponut seia cucuer: v̄suaſ: ille ꝑo q̄ d̄ no uo scripti d̄ seisciruli afi. 3. iii. 5. ille text⁹ hui⁹ tenebre e fals⁹ nā regla ē iter medicos ac apothecarios q̄ ana s̄igt duas vñ plures**

res eē acceptas sed hic nō intelligit nisi se mē citruli: q̄ prop̄ illa dictio aut̄ nō cōuenit **T**rocisci de absinthio. **Be. rof. absinthij: anisi aui. 3. ii. raued. 1. reubarbari: succi eupatorij: assari ap̄i. amigda. amararū: spice: mastici: r folij aui. 3. i. fac troc. cū succo endiuue.**

Istī troc. v̄sū sūt: r maxie fm istā descrip̄tōe. **A**ut. in. v. caſi. h̄z duas descriptiōes: s̄ nulla eaz est eadē huic. **A**bsinthij fm dia. ē notū: cui⁹ p̄babili⁹ ē p̄oticū r capado cū nascēs in mōrib⁹. vñ nomē accepta tra infra habēt due alte spēs. **S**li. dīc plurāsūt et̄ ḡna sandonicū appellaſ a ciuitate gallie p̄oticū de pōtor: vbi pecora illo p̄guescūt: r ob id sine felle rep̄iunt: neq̄ alio p̄statī mul tū italicō amari⁹: s̄z medulla p̄oticū dulcis. s̄z illū absinthij: qđ hic itēdīm⁹ ē absinthij p̄oticū vñ romanū vñ cōmune: qđ satis ē notū. **G**oliū. 1. malabat̄. raro iuent: s̄z loco ei⁹ ponimus macem aliquādo spicā.

Trocisci de eupatoria. **Be. terenatib. 1. manne** succi eupatorij. aui. 3. i. rosaz. 3. 5. spice. 1. nar di. 3. iii. raued. 1. reubar. assari. 1. assare baca re anisi afi. 3. ii. 5. spodij. 3. iii. 5. fac troc. cum succo herbaraz. **I**stī tro. sūt in v̄su. Eupatorij ꝑo fm Guil. place. r circa instās ē salvia agrestis: s̄z hoc vñ aliena a sua dia. nā dicit ihe eupatorij vocat̄ greci radicē agrume nie. eo q̄ diuretica sit valde: c̄t fm eūdē marubij. qđā eupatorij vocauerūt: s̄z moderni distinxerūt p̄ alias herbas. **G**al. in. vi. simp. inq̄ casith. 1. eupatorij: s̄z melt⁹ ē dicere gaſith: qđ idē ē **W**e. inq̄ q̄ p̄dicti tro. dñt fieri cū succo herbaraz sed non specificat cum quo succo herbarum fieri debeat. s̄z fm modernoꝝ op̄i. fieri dñt cū succi q̄ fuit ex quattuor herbis. r sūt p̄prie ille q̄ ingreditūt descri. s̄rupi de bisantij. r sūt iste endiuue: r ap̄i. 3. i. lupul⁹ r buglossaevel bora. 3. 5. r sil'misetur: r fac tro. de eupa. r alios. r q̄ nō hēmus p̄dictos succos loco ei⁹ ponat̄ siru. d̄ bisantij. **T**rocisci d amiso. **Be. am. eupatorij. afi. 3. ii. se.** aneti: spice masti. folij. 1. malabatri absinthij. assari ap̄i. amigda. amararū. afi. 3. 5. a loes s. succor. 3. ii. p̄fice cū succo absinthij r ap̄i. **I**stī tro. sūt i v̄sn: r maxie fm istā descri. **A**ui. i. v. caſi. h̄z vñā altā descri. q̄ q̄lī eadē ē. **T**rocisci alij de amiso r sunt de decē medicis **Be. anisi. 3. iii. masti. spice ap̄i: absinthij roمام. assari. folij. afi. 3. i. amigda. amara. 3. 5. a loes s. succor. 3. ii. succi eupa. 3. iii. cōfice cū decoctiōe absinthij. **I**stīs tro. v̄timur sub noie tro. de decē medicinis. r noiant̄ de decē medicis q̄ ibi nō ingrediuunt̄ nisi decē simplicia ad numerū **A. in. v. caſi. aui. 3. i. in fine h̄z tro. de decē medicinis. r idē sunt oꝝ autē scire q̄ q̄ doctor simplicif ordinat trociscos de aniso de prima descriptiōe intelligi op̄z.****

Trocisci d lacca. **Be. lacce mūde suc. liq̄t. ab-**

sinthij berbe.suc.eupa.raued.i.reubarbari
aristo.lo.coſti aſſari amig.amaraꝝ rubee ei
ctoz anili apis.sqñati aſi.3 i fac tro.de.3.i.
Iſtitro ſüt i vſu marie fm̄ iſtā descrip.aui.i
v.cañ.hz vnā alia:ſz eadē nō ē. Baſ.i. ix. Al
mā.i.c.de dolore epatis hz vnā alia:ſz nō vti
mur illa. **L**acca ḥo ē gūm rubicūdū quo
tincture fitit.arbor ei' ē i arabia ſilis arbori
mirre.dixerit qdā ſapietē ꝑ lacca nō d3 po
m i medicis ſi abulta nō fuerit: z ei' moduz
abluēdi oſtēdi.5.in cōfectiōe dialacer:z de
predicta decoctōe.pāt etiā fieri iſti trocisci.
Trocisci de terra ſigillata et iuētōne nſa. Be.
ſanguis dracōis:gūm ara.affi.ramich. fol.
orum roſaz z ſemini eaꝝ:amili:affi:ſpodi:
acatice:apoqſtidos:lapidis:ematitidis:balau-
ſtie:boli:ar.terre ſigillate:ſehedenegi: cora-
li.s.rubei:charabe aſi.3.iſ.margaritaz dia-
gātī papauers nigri.aſi.3.iſ.portulace:asse
cornu ceruſaduſti:thurz:gallaz:croci. aſi.3
iſ.fiāt troc.cū aq arnogloſe. **I**ſtitro ſüt i
vſu. Terra ſigillata fm̄ dia.z aui. ē terra ru-
bea:ſz hodie qdā vtūt vna alia q̄ ē albi colo-
ris. ſz nō ē tāte virtut. Ser.i.c.de terra ſigil-
lata aut. q̄ ē ſigillū marinū. qdā ſigillū laice
vocat. **S**emē rose fm̄ plūmū ē tlb ſemē:qđ
repit i fructu ctnos batu. Jo. ag.i.c.de fluxu
vētris i febre iquit.anthema.i ſemē roſarū.
Sehedenegi fm̄ aui. ē ſemē arboris cana-
pis. et fa.i.c.5 canape dicit ſehedenegi ē ca-
napis. ſi at repit ſcriptū ſchedenegi ſine. h.nō
est idē:ſz ē lapis ematit. Xpo.de ho. ſup hoc
paſſu dic. q̄ ſchedenegi ē fumusterre: ſz hoc mi-
hi nō mltū plz:q̄ ſi diceret ſcheteregi bene
eſſet fumusterre: ſz ppoſitor diē ſchedenegi
qđ est vez ſemē cana pis:z ſic debet poni.
Trocisci halādahal q̄ ponit i tera hermetis z i
alijs pfectōib loco coloqntide. Be. pulpe co-
loqntide albe z leuis:z mūde a gnis.3. x.ici-
dāt cñ icuſorū icuſioꝝ ouenietit fricet cū.3.i
olei roſati.deinde. Be. dragātī:gūm: bdelit.
aſi.3.vi.ifundit cū aq roſata p dies attuor
pſiciat coloqntida icifa cū glutio eoꝝ:z fiat
inde tro.z expicēt ivmbra:deinde iterū ter i
tur cōtrōtē bona:z iteruz cōfice cū glutino
eoꝝ:z fiat tro.z admistrenſ. **I**ſtitro ſüt i
vſu ſub noietrociscoꝝ. Alādahal:z ſub noſe
tro.de coloqntida:z fm̄ iſtēdēz ipſi dñt pōi
de tera hermetis z alijs pfectōib loco coloq-
nide:z ſic genealiter faciunt apothecarij.
Gūm.l.gūm ara.qdā credidet ſz nō re-
cet ꝑ eet gūm bdelit.i.lachrumū ei':qđ nō ē
Trocisci de ſandal. Be. triu ſadaloz aſi.3.vii.
ſpodi ſemini cucumeris: cucurbite: curtili:
portulace aſi.3.vii.rosaz.l.rubeaz.3.vii.cā-
phor.3.vii.berberoz aut ſucci ei'.3.vi. boltar
3.vii. pſice cū aq portulace. **B**oſ tro.nos
nō hemus nec ſunt valde i viu.mes. hz duas
deſcri. ſz iſta ē illa ū magiſtumur. **S**adal?

Sim Ser. deferk ex sim: et albu rubeu et citri-
nu. et idem ser. ex auete isahac ebene amra iqt sas-
dalu et lignu qd deferk ex sim: et spes erunt
tres. s. albu rubeu et citri nu: et oes sandali co-
petunt vsui medicinæ: et sic hic per trium san-
dalorum de illis tribus intelligitur.
Trocisci d cipis. **B**e. ziziber: hell. i. cardamoti
matouis nucis muscate: cubebe: macis: gart
filoz: gallte. s. muscate an. au. i. corticu citri.
masticis: flor. squinatti: cipi spice: cinamomi
emblu. extremitatu mirthi. an. au. ii. et in alto
musci charates u. spice cum melle passularu
et fiant. **C**istu tro. in vsu. **Ciper** fm mo-
dernoz suia: et iuc triangulari pratis ac u-
xta fossos repit. **G**a. i. viij. simpli. iqt cipi vti
les mariae sunt radices. **L**icra istas i.c. de ci-
pero ait. e. et radie iuc triangulari qd i trâsma
ritumis prib nascit. et radix operit vsui me-
dicinæ p annu fua. **H**altab. at i. iii. practice
scripsit suadu. p cipo. **D**ria at magna est iter ci-
peru cußsu et cipru: qd ciper est iunc triangulari:
cupissus est arbor ex qd fiuit capsule sic odo-
rifer: et gerit fructu dictu nux cupissi. **Ciper**
etiam est arbor qd apud arabes alchâna vocat. viii
oleu de alchâna grece ho vocat oleu cipru-
num. **C**harates vñcherates siue chirat est
pondus sumptu a seic villocaracte siue silita.
Ilio. dicitur silita vigesima p solidi est ab arbo-
re suu vocabulū tenet. **C**haractes oboli p
media est hñs siliquâ vñ semis. hic latinitas
semibolii vocat. cherates at grece latice silita
ca cornu iterptaf. nos vero vocamus chirat
pondus quattuor granorum ordet.
Trocisci de capparib. **B**e. corticu cappar. se-
mis agni castri. an. 3. vi. nigelle calameti: suc-
ci eupatori: acori: amig. amara: nasturti
armoiaci: folioru ruthe: arist. rotude an. 3.
ii. cipi scolopédrie. an. 3. i. harmoniacu dissol-
uaf i acero: et alias reru puluis pfectat cum
eo: sunt qui duplicant armoiaci et e melius.
Cistu tro. apud nos fuit in vsu. marix fz ista de
scrip. aut. i. v. cañ. hz vñ altâ descrip. fz eade
no e. fz vna descrip. qd regit apud rasum i. ix. al-
mafo. i. c. de dolore splenis vñ qd esse eadez
Capparis fm circa istas cortices radices
tolia et flores operut vsui medicinæ: dñ colligt
cortex i he: et i vmbra suspedit desiccari: vel
etiam ad sole. p sex annos in mita efficacia fer-
uaf. **L**ollumella i li. de cultu hortorum ait.
Capparis et tristes mule feruleg minaces.
Trocisci d charabe. **B**e. charabe au. vi. cornu
cerut: adustu: gibus. s. ara. corali: adustu: dras-
gati: acatiae: ipoqstidos: balauste: masticis:
lacco papaueris in gru. asili: an. au. ii. thuris
croci: opis. an. 3. i. sat tropicos cuu mucilla
gine p filii. **C**istu tro. sunt in vsu. marix fm
ista descrip. **R**asus in. ix. **A**lmâ. i. c. de micru
sanguis et pur: hz vñ altâ descriptione: sed
non est in vsu. apud nostros doctores.

De trociscis

Charabe vel cacabre est gummi arboris fm Alii. et Sera. dicte haur romi: et fm Dia. est species populi arboris iuxta rhodanum fluuiū nascētis: fm Simonē ianuēsem electrū est charabe: et est gummi arboris dicte agiros: apud Dia. et est species populi arboris. Isido. in ca. de pmo dicit in fine. huius arboris lachrima electru gignit. Bartho. mōtagnana in cōsilio de regimine ardoris vrime per medicinalia dicit. administratio est troc. et charabe et pprie illorū q̄ scribūtur nono almanoris allegato cap. quorū descrip̄io hec est. Be. charabe: gummi arboris tre mule: est populushic text⁹ bartholomei nō videſ secur⁹. nā arbor tremula nō est populus: sed arbor mali granati silueſtris: vt dicit Matthe⁹ filia. charabe autē dicitur quasi rapiens paleas.

Coralus est arbor nascēs in mari: et eius species fm Alicen. sunt tres. s. alb⁹ rube⁹ et niger: et modus cōbustionis ipsoz est: vt docet bulcasis in tractatu p̄io: et est iste: teratur corali grossomodo et ponant in olla terrea: ponant in furno per noctē: si bene cōburnit bū est: si nō autē iterum ponant do nec cōburant et reseruent.

Trocisci de alchechungi. Be. granoruz alchechungi. 3. iiij. semis citruli et albatheche. cucurbita aī. 3. iiij. 5. bol̄i armeni: gumi arabici: thurie: sanguinis drachonis: papaueris albi: amigdalarū amararū: succi liquitricie: draganti: amillt: granoz: pīnt: aī. 3. vi. seminis apī: charabe: bolti: uſiquiam. opī: aī. 3. ii. et f. troc. da. 3. i. cū uileb: aut cū aq̄ mellis.

Isti troci. sunt in vsu: maxime fm istā de scriptiōne: et pīt fieri cū opio et sine opio fm volūtate medicorū. Aut. in. v. cañ. h̄z duas descriptiōes: sed nō sunt in vsu. etiā Basis in lib. diuisionū in cura medicinariuz vrime habet vnam altam descriptionem que eadē non est: nec est in vsu.

Alchechungi nō est species solatri: sicut apparet apud Dia. in ca. de strigno. et ipsa ē scđa species strigni. i. solatri. et granū inuenit in quadā re simili vesice rubicūdū: et est id qđ a nostris rusticis siachor vulgariter dīllahabbas autē in quarto ca. d electōe grānatorū scriptis caquenēgi pro alchechungi. Simō ianueñ. dicit q̄ troc. diaſſalidoz sūt troci. de alchechungi: qđ nō nego. nec affirmo: sicut ostensum fuit in filo antropos.

Abatheta siue batheca: vt apud Alii. in ii. cañ. quid sit cōter ignorat. Guili. lōbar dus inq̄t. batheca est quedā spēs melonij. et sic est ego existimo q̄ sit anguria: et sine du-

bio sic est: sicut reperiſ apud Guainerū in ca. de tertiana cōtinua: et ei⁹ cura q̄ inq̄t. batheca est melō magn⁹ qui a venetiis vocat languria. Auenozo in. c. de sahaphat dicit Be. cucumex saracenoz. i. anguriarū. Simō Januensis dicit. batheca arabica est melō magnus viridis q̄ anguria a quibusdā dicitur: et sic est scđm modernorū opinionē eius semenysui medicinae competit.

Bolus vel bol̄ quidā falso putauerūt q̄ iste bolus non dīz hic ingredi. et dicitur q̄ ē bolus ar. qđ nō credit. nā supra in predicti⁹ tro. h̄z. Be. bolti armeni. et inferius iterū habet bolli: quod indicat. q̄ idem nō sunt. Sapientes nō exponit q̄ bolti sit terra rubea qua vtunatur carpentarij ad signādū ligna. Auerro. in. v. cof. dicit balmogra. i. bolus cū quo in gutur muri seu parietes. Item aggregator patauin⁹ dicit. bolū. i. sinopodia vel macra lutum carpentariorū. vel lutū pictoru⁹: et sic est: et hec terra est quā Aliic. vocat macra. et apud Dia. multa sinopodia. et apud Serap. dicit sinopodia. et sic si legis illa capitula vi debis q̄ eadē sunt. verū moderni loco eius ponunt terram sigillatam rubaz quia existmant ipsam esse speciem.

Opium succus est papaueris nigri: vt dictum fuit predicti⁹ troc. possunt fieri cū opio et sine opio: si sine opio facere volueris nō diminuatur ex illa descriptione nisi opium: et tunc dicūtur troc. de alchechungi sine opio et debent fieri cum aqua mellis.

Trocisci alchadicon in practica Wes. in cap. de polipo qui fit in naribus. Be. calcis nō extince: arsenici: citrini aī. 3. iiij. colcotar floris eris: aluminius. s. alumīs iament. aī. 3. i. galla sum chacie: balaustie aī. 3. 5. tere ea ī mortario eneo. i. eraminius cū acetō forti contritione vltimavsq̄ ad qnq̄ dies: deinde fiant ex eis tro. et conseruentur in vase vitreo in loco frigidio.

Isti troc. apud nos non sunt in vsu. Ioannes Serap. in cap. de alcola dicit. calidicon sunt troc. facti cum arsenico. et fm almansore dicunt achalt: quod recipit. tamē Wesue in sua descriptione nō habet chali. verū est q̄ vnam descriptionem que reperitur apud Di num florentinū īreditur chali: de quo ifra declarabo quid sit si deus voiverit.

Calcis fm Aliicemā ī secundo canonis per calcem significatur cinereitas corporuz lapidosorum et ostracorum natura. illa quidem quā non fertigat aqua: et illa quam aqua fertigat cum remanet extincta duobus dieb⁹ aut tribus: tunc non adurit: imo calefacit: ta

men abluta quidem est siccata.

Arserentum fum dia. nascit in metallis vbi sandaraco verum optimum est latiores lamias hinc: et aureum colorem: et venas separabiles a se ut separari videatur mundum sine formitate. tale in helesponto nascit: cuius gna sunt duo vnum est equale superadicto et aliud fuscum. apud Alii. sunt tria gna. s. albū: citrinū: et rubeum albū hoc fum modernorum opt. est arsenicū crystallinū. rubeū est rezagalā. citrinū est aurum pigmentū vsualē: et oia tria nota sunt.

Colcotar apud Alii. in. iij. c. in. c. de atramēto est vitriolum citrinū: et ibi potest quod spes vitrioli sunt quattuor. s. colcotar. i. citrinuz: calcadis. i. albū. calcantū. i. viride. alsurit. i. rubeū. Joā. arculanū. i. c. de sebel dicit. colcotar vatum. i. vitriolum romanū: et hoc est notum.

Clos eris fum intentionē Simonis non est viride eris. sed moderni gnali loco floris eris ponunt viride eris Ser. i. c. de zinclar inquit zinclar. i. crugo eris siue viride es: quod idem est i. c. vero de ere. et quod ex eo sicut docet modum facie di florem eris. de quo infra in emplastro apostolicon erit sermo.

Chachie credo quod vult dicere acatiae. nam unus et alij loco eius habet acatiae: et fum modernorum sententia succus prunelloꝝ silue strum: ut est notum.

Trocisci orobi in. c. de viceribꝫ et vulneribus inguiuꝝ. Be. farine orobi cōfum volueris et misce cu ea tñ mellis: ut cōfici possit ex eis sicut pasta dura: et fac tro. et pone sup laterez et mitte in furnum usque dum maturantur bonam faciunt nasci carnem.

Cisti tro. apud nos non sunt in vsu. Basis in viii. almā. i. c. de mortibꝫ viperarū hz vnam descriptionē tro. de herbo. i. orobo: sed eadem non est. de qua infra. orobus. i. herbū siue herba iudicata. de ipso vide supra in electuario de orobo Bas. in li. de expimētis in. c. de medicinis quoniam facie dicit quod orobus dicitur carthena. Bulcasis docet modum faciendi amidum ex orobo.

Trocisci de gariofilis in. c. de fetore oris. Be. garofoloz corticuz citri: ciperi: spicē: nucis musca. suchelemeſe: xiloaloes. i. ligni aloes cinamomi: macis: heil: cubebe: an. 3. i. musci chirat. i. fac ex eis trociscos: cu aqua maloz et teneat in ore suo sup cibum.

Cisti tro. non sunt in vsu. Alii. in. iij. c. de cura fetoris oris hz descriptionē pillularuz de gariofilis de quibus infra gariofilus vel chariofilus est satis notus.

Suchelemeſe. i. gallie muscate sicut repertur apud Sera. in pprio. c. de gallia liber quod

dicitur bulchasis in tractatu scbo iquist. modus faciendi troc. de gallia: sed si vis facere tro. altos de such. i. gallia. et sic arabes dicunt quod such est confectio ex qua fit gallia vel ipsa gallia grecus vocat socum.

Chirat est pond' granoꝝ quattuor ordet ut dictum fuit supra.

Trocisci de violis in cap. de asmate. Be. folio rum violarū medicorū in exccatōe et humectatōne. 3. vi. turbith boni arūdinei. i. iiiij. suc ci liquiritie terenabin. i. manne aā.. 3. iiij. scamonee. 3. i. et fiant tro.

Cisti tro. sunt in vsu marie fum istaz defctiptione: sunt hoc ex hoībus qui faciunt troc. de violis fum vna descriptionē quod idem in. c. de turbith ponit ex auctoritate hamech: sed isti sunt nobilitores. Basis in libro divisionū cada medicinis colice hz duas descriptiones: sed non sunt eadem: nec in vsu sunt.

Trocisci nr̄ de agarico fum Be. de ebano i. c. de vomito. Be. agarici boni vigorati. 3. v. zin 3. i. salis gēme. 3. i. 5. mastic. 3. i. calamis aro mati. 3. i. 5. turbith. 3. iiij. anisi. 3. i. aceti. 3. iiij. fiant ex eis tro. da cu aqua calida.

Cisti tro. apud nos non sunt in vsu marime fum istam descriptionē. illa hoc descriptio que est magis visualis est vna descriptio quā de scribit Vesue in lib. de cōsolatione medicinarum: in pprio ca. de agarico qui sic inquit et Ga. dixit. fiant tro. ex eo. s. agarico cu vino infusionis zinziberis in quo puluis ipsi sepe submergat: et fieri opatio eius cōpleta: et ex rebus sibi additis vigoratibꝫ hz est spica et aqua casei et pprie sumpta ex capris. Gal. non ponit i ipsi sal gēma: sed gnaliter moder in additū cu infusione zinziberis paruz salis gēme: et fuit de tro. et ad min⁹ dñi fieri trib⁹ vicibus: et si pdicti tro. fuit cu agarico prauo tunc illi tro. in colore efficiuntur nigri et quando fuit cu agarico albo leui et frāgibili et dulci in priu gusto: tunc in colore sunt albi: et etiā sunt meliores. dicunt quidā differētiā esse inter tro. de agaricorū agaricū trociscatū sed me dicorū modernorum opinio est vera quod iter agaricū trociscatū et tro. de agarico nulla sit difference: maxime si fiant fum descriptionē quā dixi de mente Gal. scias etiā si loco infusio nis zinziberis addas ozimel: et facias ide trociscos sicut priores: tunc vocat agarichi trociscatū cum ozimelle: cui⁹ etiā ē magnifica ta operatio. Democritus aut dicit quod agaric⁹ est medicina familiæ: quod ad singulas partes corporis cōmoditatem affert.

Trocisci de spica fum Frā. de pedemontiū in cap. de medicinis apostematū stomachi. Be.

De trociscis

floruz squinatti: tapisse: ligni aloes: cina. reu
barbari aui. 3. iiiij. croct: mirre: apij: antis: pipe
ris: costi. aui. i. semis calami aromatici: spice
nardi aui. 3. iiij. bdelti. subalbidi. 3. iiij. masticis
storacis: it quide aui. 3. i. armoniaci. 3. 5. fiant
troc. in pondere. 3. j.

Troci non sunt in vsu. Bas. i. ix. Alm. a.
in. c. de dolore et apostemate stomachi hz vna
altam descriptionem et fere eadem est.

Spica s. spica nardi sive spica aromatica.
sive spica aui ut dicitur. Macer iqt. Esse
gradu primo calidam siccacqz piti. Testam spica
cam qd indica nardus. Isido. nardus est herba
spicosa. viii a grecis nardos tacos appellata
quarum alia indica: alia sirtacavocat: non qd in
siria nascat: sed mōs in quo inuenit alio latere
india spectat alto siria. Gal. in. viij. sim
pli. inqnt nardostochis. i. nardus spicatus sive
spica nardus celtica similis aliquātuluz est fm
genus in fratre predictis. nardus oria qd in thi
laricis et pircis nominatur generatur qui
dem in sicilia. z.

Tapsia qd primo in tapso issula inuenta
fuit: arabes corrupe dicunt tefusie: ut apud
Aui. i. ii. caui. et exponit qd est gumi rute
agrestis: et fm compositore est setaragi: ut di
cit in capitulo de cura opilationis splenis. /

Setaragi no: ut dictu est: in trifera sara
cenica est hiberidos. i. nasturtiu agreste sive
senation. Bas. loco eius ibidem hz xilocassie
i. cassie lignee. tu no considera qd opio. fr. c. qd
tapsia sit setaragi. et opio Gentilis est qd sit
cassia lignea. credo ipa no inueniat certitu
do qd sit hz hodie sunt qd loco eius ponut cas
siam lignea. quidam senation. quidam rute
agrestem: ut dictu fuit supra in cōfectiōe ana
cardina cōferens ad eruditines neruorum.

Semis calami puto qd vult dicere calami
aromatici: nam loco eius hz calami aromatici

Trocisci de siliqz fm eundem in cap. de tenas

monte et medicinis eius. Be. gallaz. siliquaz

nabati: fructus tamarisci: thuris balaustie.

aui. 3. i. gumi. s. gumi arabici: opij aui. 3. 5. fiant

trocis. cum aqua pluiali ponderis. 3. ii. 5. et

vsui referuentur.

Troci non sunt in vsu. Siliqua naba
tia. i. septentrionali pte siue regione: et est fru
ctus longus ad similitudinem fabe magne: sed

magis sunt longiores: grossiores. intus habet

semen ad modum cassie fistule: et hic fructus de

fertur de lanua ad nos: et vocam ipm caro
bas: quidam vocat bazianas marinias: et eius

arbor est spēs darsishah. Ist. iqt. silicō quam

latini corrupte siliqua vocat. id a grecis ea

le nomine acceptit: eo qd ligni eius fructus dulcis

est. Serap. vocat ipsam xilocaracta. Dia. si
liqua. Gal. in. viij. simp. inquit ceratoma. i. ar
bor xilocaracte. Siliqua etiam est pondus et
ponderat vigesima quarta pars solidi.

Trocisci de alumine fm eundem in ca. supradict
to. Be. gallaz. aluminis acaties balaustiarū
corticis granatorū succi ipoqstidos aui. pres
equales. teratur et clisteretur cu decoctione
mediani corticis glandū balaustiarū et rosa
rum: et fiant inde tro.

Troci non sunt in vsu. Basis in lib. diuis
sionum in ca. de medicinis. solutis vētris hz
vnā aliā descriptionem que eadem est.

Aluminis fm Dia. spēs sunt multe: sed me
dicinae tres sunt necessarie. i. rotundū scissū
et ligdū: rotundū dī: ppf similitudinem zucari
scissū. i. lamēnū dictū avulgo de pluma. liq
dū. i. de rocha vel lipparium: qd no simpr
regif alumē de scisso intelligit: ut dicit Wat
su. in. c. de alumine: et p aluminē scissū intelligit
alumē dictū de pluma: qd apud qdā dī flo
re de pda: et qd extinguitur ipm in oleo facit
lumen sicut bombax: et non consumitur.

Trocisci de dactilis fm eundem in ca. de cura
ethice febris. Be. dactiloz imaturoz. 3. ii. spo
di armeni. i. illi regiōis au. iiiij. rosaf. 3. vij.
portulace citruli et spēs cucumeris cucur
bitae charabe aui. 3. iiij. fiant ex eis trocisci. /

Troci apud nos no sunt in vsu. dactilus

fm Aui. et Be. de crescē. sunt fructus palma

ruz. Circa instas ait oxifentia. i. fenicon in

di vel dactili: dactilus apud medicos vene
tos significat vnu bollum cassie. Trocisci
de diarodon fm Nicolai. Be. croci. 3. ii
gr. viij. camphore. gr. xij. rosarium viridiu. 3. 3
iiij. spodi. 3. ii. sandali rubel. 3. i. 5. gr. viij. san
dali albi. 3. i. gr. viij. conficiatur sic in marmo
rea pila recentis rose sine intermissione terat
tur: deinde ceterarū subtilissimū puluis spe
cieru superponat: et cu sufficiēti rodostoma
te cōficiantur ad vltum adhibeatur capho
ra deinde tro. informetur et ad vmbram epic
centur et vsui reseruentur.

Trociscus fm intentione Nicolai est ro
tunda confectio: ut dictu fuit. Isti trocisci
reperiuntur etiam in antidotario Vesue sed
non sunt idem: et propter id ambe descriptio
nes debent fieri. nam ista descriptio Nicho
laei non debet administrari nisi solum in suis
receptis: ut est in diamargiton: et in dia
ron descriptio Vesue non debet administrari
ni nisi in receptis suis: sed sunt quidam qui
faciunt vnam pro alia: et non faciunt differē
tiam ponentur tro. diarodon descriptione Ni
colai in receptis Vesue et descriptione Ve
sue

sue in receptis nocolat: sed recte non faciunt
Trodostoma fm cōpositorē est aquā rosa.
quidā dixerūt q̄ est mel rosatū: sed non cre-
do q̄ idē in descriptione pillurarū de cino-
glosa iquit: tēperētur cū rodostomate. idest
cū aqua rosata. t̄sic est.

Trocisci diani fm eundē Nicolaū. Be. florum
violaz alba z viridiuz. 3. v. amili. t. amidi. 3.
iii. seis papaueris albi. 3. ii. 7. 3. i. balsami. 3. i.
reubarbari. 3. i. seis plātagis. 3. i. rodostoma
t. 3. i. aq̄ rose q̄ sufficiēt ad modū p̄cedēt. 3.
T̄sti trocisci fm intētione Nicolaū dicū-
tur a violis albis q̄ ibi ingrediumf. t̄ sic vñt
fieri de violis albis. t̄ debet ponit in diamar
garitō. t̄ pdicte viole apud Dia. vocant̄ leu-
cis. nā lencos album interpretatur.

Trocisci idiocri fm eundē. Be. amomi. 3. i. ctna-
mōi: croci: folij mirr cassie. i. cassie lignee añ
3. 5. spice. s. nardi. 3. i. opobalsami. i. succi bal-
sami: costi: sqnāti: calami aromatici: xilobal-
sami. i. ligni balsami: assari: fu. i. valeriane
añ. gra. xv. maratti. i. fenculti: masticis: añ.
gra. x. tamarisci gr. vi. vini ascalōis qd suffi-
cit. hec oia tere cūrvina albo: trociscos infor-
ma: t̄ cū fumo storacis sicca.

T̄sti trocisci sunt in vsu: sed uō multū: in-
grediumf in rubea trociscata t̄ in sotira. Si
libert⁹ de anglia in ca. de cura arthetice fm
magistros hz vñā aliā descriptionē q̄ eadez
est: dicunf idiocri a cōpositorē q̄ idiocritus
dicebatur. Bultel. placentin⁹ habetvñā ali-
am descriptionē que eadem est.

Unū ascalōis fm cōpositorē est vinū op-
tūtēdē parū ad rubedinē. Bilitus
eodē loco hz halcaloni. Bulti. aut̄ ait confi-
ciant cū vino in quo dissoluta est storax sic-
ca. idest calamita.

Trocisci croci magnetis fm eundē. Be. croci.
3. iii. rosarū ameos: mirre añ. 3. i. 5. xilaloes
idest ligni aloes. 3. ii. informenf cū aq̄ rosa.
T̄sti trocisci sunt in vsu: qz ingrediuñt in
rubrica trociscata t̄ dicunf a croco q̄ ibi in-
greditur. Isido. iquit. crocū magna expres-
sus aromatib⁹ crocī vnguēti atqz informa-
to sedimine in pānusculos fit: t̄ ideo sic ap-
pellatur. Auic. in scđc. casf. inquit. crocōma
est fex olei de croco repertit etiam vna de
scriptio troc. crocī magna: sed nō est eadem
t̄ ambe debet fieri: s̄ vna ingredit̄ in rubea
trociscata: alia ingreditur in p̄fectione dia-
trundimis ut ostensuz fuit.

Trocisci olacorali fm eundē. Be. corali rubet
cina momi: mirre: amomi: papaueris añ. 3. iii
sqnāti: croci añ. 3. ii. calami aro. xilobalsa-
mi. i. ligni balsami cassie: folij: masticis: fu. i.

valeriane: polij. i. polis mōcant. assari. i. assa-
rebacare: pedis colubini ana. 3. i. de illis oī-
bus facto puluere cū vino tēpera. t̄ troc. pē-
sates solidos singloz iformar i vmbra sicca
T̄sti trocisci sunt vñales apud illos q̄ fa-
cere volūt tiriacā q̄ fit b̄ mēte Gal. Andro-
macus loco troc. diacorali hz tro. alundara-
caron. ipse Gal. in tractatu septimo memirī
in ca. de expūtōe sanguinis habetvñā aliā
descriptionē: sed nō est eadem: nec in tiria-
ca illa descriptio debet poni.

Amomū semē est minutum nigrū: qd ab
oriente defertur. Serap. in cap. de amomo dī-
cit ameuei. i. pes colubri. t̄ est amomū miroz
verbis Sera. nā in istis verbis troc. ingre-
ditur amomū t̄ pes colubinus. ergo nō sunt
idē. Uerū est q̄ pedis colubini sunt spēs q̄-
tuoz: b̄ quaz vna illaz p̄t dici q̄ sit amomū
P̄es vero colubin⁹ fm Sera. est amomūz
fm vero opinione est herba habēs folia ro-
tunda: parua: diuisa in magnis t̄ paruis in-
cifuris. stipites ipsius sunt subtilis coloris
subrubet habētes nodos raros: in quib⁹ sūt
duplicita folia: t̄ semina tria vel q̄tuorv̄l q̄n
q̄n coniuncta in medio eoꝝ sicut acus. Ille
apd nos nascit in vijs ac p̄atis. Auerroys
in q̄nto coll. dicit. elnegat. i. pes colubin⁹ ē
q̄tuor spērū t̄. parū diuersificat vna abalia.
Solid⁹ est pōdus fm cōpositorē dragme
vni⁹ cū dimidia. et exagiū est idē. vnde ex-
giū a solido differt in noīe solo.

Trocisci de tiro fm eundē inuenias tros lō-
gitudine vñius palmi: oculos rubeos habē-
tes: t̄ lingua mobilē: t̄ cornua in modū gra-
ni frumenti: caput t̄ caudā trib⁹ digitis men-
surat: absconde mediū qd remanet excoria
t̄ intestinis plect̄ optime dulci aqua laua
t̄ sic coque donec spine a carnib⁹ separant̄:
t̄ spinis plect̄ caro in marmoreo mortario
teratur t̄ cōmisseatur tantūdem de farina
orobi vel panis assi: t̄ cum ure ipsor̄ tempe-
ra: t̄ fact̄ trociscos pēsantes solidos singulos
t̄ diligēter succent̄ i vmbra: t̄ vñi reserueſ.

Hos trociscos apud nos habem⁹ in vñi.
Tirus autē est animal: cuius forma est
vt dicit Nicolaus: eius species sunt tres. s.
thirūs viperā t̄ idria Andromēicus inuen-
tor: istius animalis scriptis etiam de forma
ipsius t̄ ait q̄ tiriacā non dicitur nisi a tiro
serpente. Auic. in quinto cauō. ponit tro-
cī. de viperis: et ibi describit formam vipe-
re t̄ idem est: de quo infra Isidorus in cap.
de serpētibus dicit viperā dicta qd vt part-
at: nā cū vēter ei⁹ ad partum intumuerit: ca-
tuli nō expectātes maturā nature solutionē

De trociscis

corosis eius laterib⁹ vi erūpūt cū matris in teritu.lucanus. Vipere coeūt abrupto cor- pore nati. Ferē autē q̄ mascul⁹ ore inserto vīpere semē expuat. Ex vīpera autē fūt pa- stili q̄ tiriaci vocant a grecis. Nico. dicit ad misceat cū tiro pants assus. Andro. Autē. habent tortellas: id est tortellas de seni de culus modo infra apparebit.

Trocisci de herbo fm Basim in. viii. almā. in ca. de morsib⁹ vīperaz. Be. seminis anda- choche. aristologie rotūde: pigam. farine herbi: oīm an̄ partes equales. ex istis trīz: z cū acero cōmixtis fiant trocisci de quibus pond⁹ vnius aurei cū. 3. vini v eteris in po- tu tribuantur.

Isti troc. nō sunt in vsu. Supra posita fu- it vna descriptio trociscor. de orobo. i. herbi szeadē nō est herbū apud Aui. est herba iu- daica: sed apud Dia. herbsi est orobum.

Andachochē vel andachocha. vt apud Aui. et Sera. est trifolū: culis alia est silue- stris: et alia domestica: et alia est egyptiaca: et fit ex semine eius pants.

Aristologia rotūda dī q̄ radicē rotūda z habeat. Ibi. in inq̄t. aristologia dī q̄ multeri bus fetis optima sit. nā supfessa post partu z matricē beneficio vaporis expurgat. z sunt due sp̄s. vna est rotūda dicta ppter q̄ rotū dā radicē hēat. altera lōga q̄ longā radicez hēat. dia. h̄z tertīā sp̄m q̄ dī dermaticis.

Pigamū fm Gal. in. viii. simpli. est ruta siluestris. Wacer in cap. de ruta quasi in fi- ne ait. Pigamū in greca n̄a q̄ ruta vocat: sine dubio pigamū ē ruta: nā greci pigamū rutā dicūt. Itē circa instās in. c. de ruta ait. ruta duplex est maneries. s. domestica z sil- uestris q̄ pigamū dī z cū inuenit. Be. pigamī folia. siluestris ponunt cū semie pigamī se- mina collecta per quinq̄ años seruant.

Trociscimuscāt fm eundē in ca. de tremore cordis. Be. masticis. spīce. s. nardi. xiloaloēs. ligni aloēs: cīnamōi gariofiloz gallie mu- scate nūcis muscate cubebe cardamoni ma- toris: z ibelohe: corticis citri. omniū aū. pō- dus vnius aurei: musci sextā. 3. i. ex istis om- nib⁹ eu vīno redolēte cōspersis fiant trocisci.

Hos trociscos nō hēmus in vsu. supra ha- bita est cōfectio gallie muscate Mefue: z cō- fectio gallie muscate Nic. z fm illas descri- ptiones facimus.

Ibelohe vel ibeleuche est cacula vel car- damomū minus: z est illa qua nos p carda- momo magistratervtimur.

Trocisci de olubano fm eundē in nono Almā. in ca. de passiōe colerica. Be. boli corascēti.

Id est cretēsis insule. thuris amboz. aī. 3. x. cubbebe. cardamoni aī. 3. ii. 5. cāphore: gal- lie: gariofilorum omniū aī. sextam. 3. i. fiant trocisci pondere aurei vnius.

Hos trociscos nō habem⁹ in vsu Basim ve- ro inquit. trociscoz de olubano: s̄z nō h̄z olu- banū. verum loco ei⁹ habet thus: qđ idē est tñ quidā admirant̄ dicētes si trocisci de oli- banō z trocisci de thure sunt idē. quare idē ponit etiā troci. de thure. vñ ad hoc dico q̄ si doctor ordinat trociscos de olubano non dñt intelligit troci. de thure. simili modo est dñia inf̄ pillulas de raued z pillulas de reu- barbaro. sed moderni non habent cognitio- nem veram.

Trocisci de agno casto fm eundē Basim in. ix. almā. in. c. de dolore splenis. Be. semis agni casti: semis tamarisci. i. carmezith aī. 3. x. se- minis endiuie: seis portulace aī. 3. v. et his fiant trocisci: de quibus quotidie def̄ vnuus cum sirupo acetoso de zuccharo: cuius pon- dus sit. 3. iii.

Isti trocisci sunt in vsu multum apd nos Franci. de pedemotū. in ca. de cura opilati onis splenis habet vnam aliā descriptioz que est eadem.

Agnus cast⁹ fm Se. ex auctoritate Dia. sunt ei due sp̄s: z dī chistos: eo q̄ religiosi sternūt hāc plātā sub lectis ad refrenādam libidine: z nominaē login ppter duriciē vir- garū ei⁹. z est plāta in magnitudine arborū nascitur ppe aq̄s: z in loc̄ eq̄strib⁹. Gal. ait id quod administrat et hac arbore in medi- cina sunt folia: z semē est factū ad modū pi- peris: z ppter id vocat piperella. Auer. i. v. coll. inq̄t. pentasuer dī a p̄sis arbor abrahaz et in latino dī agnuscast⁹.

Trocisci de balaustijs fm Basim in. ix. almā. inca. de fluxū vētris. Be. gallaz. siliquaꝝ: na- bat: seminis tamarisci. olubani. i. thuris: ba- lausti oīm aī. pres eq̄les: opij gūmi aī. lam- boz aī p̄tē mediā. informēt tro. pōdere. 3. ii.

Hos trociscos nō hēmus in vsu aut. in. v. caī. h̄z vñ altā descriptioz s̄z nō ē eadem. Idem describit Alexāder in ca. de troc. ad disenteriam z disenteria.

Balaustia vō apd aut. in. ii. caī. est flos malī granati siluestris p̄sici aut egyptiū. aliō de ipso ca. facit in līa hasch. Dia. in. c. dī ma- lo granato dīc agrestū aut maloz flores gre- ci balaustiō vocauerūt. s̄z Gal. in. vii. simpl. dīc otra in ca. de iulinar q̄ sic inq̄t. iulinar ē flos malī granati siluestris: sicut balaustia ē flos malī granati domesti. nā iulinar apd arabes ē balaustia. Aliabbas aut gūari scri-

bit sine dubio balaustia q̄ apothecariis utuntur. est flos malibgnati domestici seu visualis
Gutiqua nabatia. i. illius regioꝝ: et est faba marina vel baziane maritime: vel carobie vel charub: vel xilocaracta q̄ idem sunt. Supra de ipsis dictum fuit diffuse.

Trocisci de thure fm eundē Basim in. ix. Almā. in. c. de singultu. & thuris. 3. 5. enule. 3. iiij. mentastri folioꝝ ruthe sicce: amili. i. amidi ana. 3. ii. semis nemē. 3. iiij. 5. informentur ex his trocisci pondere vnuus aurei.

Ghos tro. nō habemus in vsu. Dia. in. c. de thure inq̄ thus ē lachrimū arboris: qd grece libanus dr. qd at d̄ arabia defert cādīdū est. qd vero de india subrufuz: s̄ vtrūq̄ ma sculū dr. est et tertū genus minutū valde et rufum: de quo mānis maxime fit. & optimū thus qd masculū d̄: subalbidū est et rotundū thus masculū appellatur eo q̄ sit natu ra rotundū in modū testiculorū. ḡnialiter h̄f optimo q̄ olibanū et thus idē sunt: et sic ē vēz.

Nemē fm Ser. i. c. de serpillo dic̄ q̄ nemē est serpillū. seu Aui. v̄l trālator ipius errauit in hoc in. ii. caſi. vbi cap. facit de nemē: et exponit q̄ est ſinibru: q̄ falſum eſt. Nā Jo. arculanus i. c. de cura cephalētā calide q̄ frigide q̄ nemē est serpillum et nō ſinibru.

Trocisci de mirra fm eundē in. ix. Almā. in. c. de puocatōne mēſtruoz. & mirre. 3. iiij. supi noꝝ optie tritoꝝ. 3. v. folioꝝ ruthe: metastris: pulegi cimini. rubee: de qua t̄ḡitur asse ſerapini: opponacis aī. 3. iiij. iformetur tro. ponderat̄es. 3. iiij. ex q̄bus detur vnuus in die cū aqua: in qua ſemen unitperi coctū fuerit.

Ghos tro. habem⁹ multū i. vsu. Bultel. placenti⁹ i. ſuo tractatu de pfectiōnib⁹ h̄z vna aliā descript. q̄ eadē eſt. Bartholome⁹ mōtagana i. ſuo antidotario h̄z vna descript. tro. optimoꝝ ad puocandū mēſtua: c̄ eſt eadem Nico. fl. in ſermonē. vi. in. ca. de retentiōne mēſtruoz p̄ter naturā inq̄. dirit Almāſor tro. de mirra et ibi deſcribituſ inſra etiā almanſor in libro diuisionū in cap. medicinaz mēſtruorum et emoroidaz habet vnam aliā deſcriptionem. ſed prima eſt nobilior.

Dirra latīnū eſt. grecus ſmirra dicit fm Aui. mirra eſt gūma currens ſup arborē in iamē q̄ dimitrif donec congeletur. deinde colligif ſicut galbanū: et uis quidezalia eſt pura et alia adultera. Melior eſt illa q̄ ad albedinem declinat: et rubedinē: nō cōmixta ligno: et cuius arbor eſt boni odoris.

Lupin⁹ fm Sera. ex lupinis ſunt quidam qui dicūtur regales: et quidā ſunt domestici et domestici comeduntur poſt eorum elixatio-

nem: et infunduntur in aqua pluribus dſeb⁹.

Rubea. s. rubea tintorum. ita h̄ſit alijs doctores. radix eius herbe eſt id qd immatiuuz in medicina. & li. ait erithrodanis quaz aliq̄ erenthodanū vocat nos rubeā qua tingūtur lane pelleſq̄ pſciūtur i. medicina vnuā ciet

Aſſe. i. aſſe fetide. nā Bartholomeus loco eius h̄ſſe fetide qd idem eſt. in hac deſcriptione codices Nicolai flore. deprauati eſſe cernūtur. nam vbi debet dicere aſſe. ſ. feſte ſcribit haſſe: qd eſt thymus: ſ. hic manū ſteſte cōprehēdi potest eſſe ſcriptoris male i. telligentis. debemus autē ponere aſſam ſetti dam: et nō thymū. Basis nō ponit cū q̄ liquore debeat ſieti. Bartholomeus dicit q̄ dñt fieri cū decoctione ſauine fm arte. et ſic ap̄ nos generaliter fit ex illa decoctōe. etiā ſūt qui faciūt ip̄os cuſaq̄ aqua decoctionis rubee tintoruſ vei iuntperi: ſ. prima eſt nobilior.

Trocisci de Alcarmescit fm eundē in libro diuisionū in cap. medicinaz ſplenis. & ſemis alfagradi: ſeis tamarisci: ſeis endiuie ana.

3. iii. ſcolopēdrie quartā vni⁹. ſ. dragme ſiat tro. aur. ii. ſumatur cum ſirupo acetoso.

Ghos tro. nō habem⁹ in vsu. Basis noſat tro. alcarmescit ſed ibi alcarmescit nō ingreditur: ſed loco eius h̄ſſe ſemē tamarisci: quod idem eſt Aui. in. ii. caſi. inquit. charmezik ē fructus tamarisci: etiā Sera. in ca. de tamarisco idem dicit. An̄ trocisci de carmescit id eſt de tamarisco.

Alfagradi vel alfagdi eſt ſemen agni caſti ſicut reperit apud Gal. in. vi. de ſimplici medicina in p̄prio cap. de agno caſto. et credo eſſe bene expositū. nam agnus caſtus in iſta materia multū valet.

Trocisci Alindaracaron fm Aui. i. v. caſi. & corticū radicis darsilaham. 3. vi. ſuperioris ſquinanti. 3. vij. calami aromatici costi: xilobalsami. i. ligni balsami: aſſari: mirre: amomi poli. i. poli montani omnium aī. 3. xxiiij. maſtici emeruchit: et eſt alacoen alba. fu. i. valeriane aī. 3. vi. aristoologie rotūde. 3. xx. reu barbari xilocassie. i. cassie lignee: et cimamoi aī. 3. x. ſpice ide foij. i. malabatri. aī. 3. xvij. croci. 3. vij. teratur torū et cribelleſ q̄ ſe: et conſiſtant cū vino odorifero antiquo declināte ad dulcedineſ: et ſiat trocisci et exiccent in vmbra et ſeruētur ſicut ſit in trociscis de vīpis

Ghos tro. habem⁹ in vsu maxime q̄i face re volumis tiriacā q̄ eſt de mēte andromaci. Aui. ibi h̄ſſe duas alias deſcriptions: ſed hec eſt prima et eſt nobilior alijs: nam Joā. Sera. Basis Bultel. placenti. omnes habet pri mā deſcriptionē ſ. lumen apothecariorum kuij

De trociscis

vel verius tenebra scripsit tertia descriptio-
nem istius trocisci qui in vsu non est.

Galienus autem loco tro. alindaracaron. Lan-
dromact h[ab]et tro. diacorali. s. in tyriaca. Aut.
posuit autores q[uod] scribunt ista tyriaca in quo
cap. describitur. Darsisahā est cortex radicis
arboris mali gnatilis iuste; s[ed] nec Aut. nec
gētilis cognoverint certitudinalem inter q[uod] est h[ab]et
darsisahā. ipse autem Aut. in. ii. cañ. ponit loco
darsisahā fructus alienus. i. xilocaracte: s[ed] p[ro]p[ter]a
illa vba nō cognovit q[uod] esset. et gētilis credit
q[uod] darsisahā intelligere darsen. i. cma-
monū: q[uod] nō est: nā. Gu. pla. in p[re]dictis troci-
scis inq[ui]t: et tellige p[er] darsisahā h[ab]ent arborez
spinas magnas q[uod] appellat spinū albū. h[ab]et
ea Sera. in. c. de darsisahā dicit ibi. q[uod] est ar-
bor granati iuste; et h[ab]et spinas in f. ca. dic
ingredit in trociscis tyriace: et noiant euz in
barbaria albat. lumen malelucēs inq[ui]t q[uod] dar-
sisahā est arbor cornuta vel nespilli: q[uod] ē fal-
sum. hec arbor apud modernos dicitur crispinus
sive amboveris. i. spina acuta.

Emeruktur fm intentōne Aut. est alacoen
alba. Andromac h[ab]et amaracū. Basis h[ab]et co-
tillam albā. Jo. Sera. h[ab]et coen. rubē. h[ab]et
pla. h[ab]et flores cotille albe: et dicit q[uod] appellat
anatellū fetidū. Gal. h[ab]et amaricū. Aut. in. u.
descriptione h[ab]et alacoen. in tercia h[ab]et amara-
con: et dicit q[uod] est alacoen alba: hic possum
videre si andromacus cōpositor et Aut. vo-
lunt q[uod] ha sit alacoen: sive vchuen: vt apud
ipsum Aut. i. ii. cañ. quid aut sit cōiter igno-
ratur. malelucēs h[ab]et amaricū: et dicit q[uod] est
maiōrana: sed est falsum. Bentilis in tracta-
tu de febribus. dicit amaracum esse maiora
nā. Que dicit vchuen: sed nō est maiōrana q[uod]
dicitur sansucus. Matheus sili. dicit alaco-
en. i. pes coruinus: quod est falsum: nam pes
coruinus est solutiūs: et alacoen nō. nec est
camomilla vt quidā putauerūt: sed veritas
est q[uod] alacoen sive vchuen: sive partemon: vt
apud Dias. sive matricaria idem sunt: et q[uod] mihi
non credit videat bene cap. de matricaria
apud Serapio. et videbit q[uod] idem sunt preter
ea vide q[uod] Nicolaus florentinus in lib. vii.
in cap. de apostematibus emunctoriorū sive
de bubonibus. dicit alacoen. i. matricaria: et
sic est: et hec est illa que a lombardis crispu-
la vocatur: et sic ista in p[re]dictis tro. d[icitur] poni.
Trocisci squille ibidem oportet vt elegantur
de squillis humidis illa q[uod] ē grauis: et nō est
magnarū lumbas ipsam cū luto: q[uod] illud fa-
cit ea rācidā: et erumpit ipsa. imo lumbas eā
fermento: et assa ea in olia: donec coquatur
aut in furuo iam calefacto et extracto cincere

eius: aut in patella de terra: sup qua[rum] coque-
tur panis eius. cū ergo extrahet: inde tūc su-
matur interius eius leue: et terat optime: et mi-
sceatur cū eo farina orobi recens fm. Atutēz
squille: et exitus ei[us] Andromacus vō misce-
bat cum parte vna squille duas partes far-
ne orobi: et alijs equalē mensurā. cū ergo p[ro]mixta
est squilla cū farina orobi. tunc fac ex-
ea tro. subtilez: vngc manū tuas: et facias
ex ea tro. cum oleo rosato: et exicca eos: et cō-
serua eos sicut dicam inferius in descriptio-
ne tro. de viperis.

Trociſci ſunt in vſu apud illos qui fa-
ciunt tyriacā.

Squilla autem fm Aut. est cepe muris: eo q[uod]
interficit mures Basis nominat p[re]dictos tro-
tro. squillitos: et vult q[uod] sumat squilla tēpe-
mesium: et oportet q[uod] squilla non sit minima:
neq[ue] paruissima. Basis ac Guilelm⁹ volūt q[uod]
squille sit p[ro]p[ter]a vna. et farine media. etiā Aut.
dicit q[uod] medici ſu temporis accipiunt squil-
le partes. iij. et farine herbi partem vnam ſed
Andromac⁹ dicit cōtrarū: hoc est q[uod] squille
addere debem⁹ duplū farine orobi: et ſic ſiat
Trocisci de viperis eiusdem. accipiāt vipe cu[rum]
est finis veris: et incipit estas: et ſi fuerit ver-
hemale: dimittant vlos quo cōsequat[ur] estas
et vipere quidem ſunt ſerpētes capita haben-
tes plana q[uod] ſunt lata p[ro]prie apud p[ro]pinqua
ſunt curte ſtrepitum facientes: et ſonitum in
inceſu: et iſis quidē trocisci nō cōueniunt
oēs vipere. imo flau[er]e. et de flau[er]e femine: et
earu[er] lignū ſunt q[uod] masculi in omni latere h[ab]ent
vnu dentē: et femine plures vno: et op[er]y[us] alie-
nenē cornute et varie: et aspides declives ad
albedinē: et nō capiat ex p[ro]cinctis litteribus
fluuij: et aquarū: et neq[ue] petroſe: q[uod] in eis
ſunt querine faciētes ſit[ur]: imo capiat in lo-
co longinquō ab humorositate: et nō capiat
ille q[uod] ſunt debilis motus imo eligant ille q[uod]
ſunt velocis motus h[ab]entes caput eleuatu[er]: et
abiunt[ur] a parte capitis eius q[uod] duob[us] digiti et
ſimiliter a parte caude ipsi⁹: et ani ei⁹. q[uod] ſi cu[m]
currerit et ex ſanguis plūm⁹: et fuerit mot⁹ ei⁹
in illa dispositio[n]e plūm⁹: et mo[r]s ipsi⁹ tarda
tunc erit electa: et ſi fuerit parui mo[r]: et pau-
ci ſanguis velocis mortis: tūc erit mala: et de-
ſignis eius iterū ſit: vt ſit mot⁹ ei⁹ velox: et a-
ſpect⁹ ei⁹ aspect⁹ audacie et plūptōnis: et ſit
egressio feci ei⁹ ex poſtremo caude ei⁹: cu[m]q[ue]
mortua ē: extrahet viscera ei⁹: et p[ro]prie ſel ip-
ſius: et abluat cū aq[ue] et ſale ablutio[n]e exq[ui]tissi-
me facta. deinde de coquant[ur] in aqua et ſale:

et si ea sit anetum non erit malum in eo de coctione decoquente cumque eius si at collectio carnis eius ab osse ipius iudicatur ergo ca ro ipsius ab osse pyciat in mortario: et teratur bene: et pyciat illi quod facit illud ut odo ret oleum balsami et similiter inungat ipsum super digitos. cum ergo cōtrita est misceatur cum tortilis finis descriptiones diuersas: et non eligatur supra descriptionem andromaci: deinde fiant ex ea troci. minutus subtiles: et ex icet in vmbria: et reponantur in repositorio: et oportet ut non cadat super eos radii solis oino: neque ante exiccationem: neque post ipsas sol natus destruit: et expoliat eos a virtute appropriatea carnibus viperarum interficiente venena que sunt ex mortione et ebibita.

Istius trocisci sunt de viperis. i. de tiro: et sic ppter istius descriptionem istius troci. tyriaca derivata ab eis. quidam crediderunt quod trocisci de viperis non essent tros. de tiro. sed errat nam andromacus vultus quod viperis sit huius: et vultus quod troc. de viperis sit troc. de tiro. eiusdem opinionis est Haliabas: qui dicit quod tyriaca debet esse in estate adolefces sexu femina non masculus. vide etiam supra rati posita descriptione troc. de tiro: quod sunt idem. Andromacis et Basis melius ostendit de forma viperis: quod Aliu cen. Basis in tractatu tyriacea: inquit sumatur viperis femie quod in hoc discernuntur: quod plures duobus habent dentes. masculi vero sexus duos tria habent dentes: ex quibus elegant ille tantum quod rufovincinam colorum: et sunt cito mobiles caput frequenter agitantes: et que sunt bone habitundinis: et pinguis: oculos habentes rubeos et capita lata. quarum anus uixtra caudam inuenitur. in rati per veris colligantur in eius. s. medico: alle tamquam que in littoribus mari morantur in lacubus. vel in locis que aque salte vicina existunt: nequaquam accipiantur similiter aut andromacius. Nicolaus florietus in lib. iiiij. in capitulo de spēbus serpentum: inquit ex eis est serpens parvus dicitur tyrus vel tyriaca: cuius est quedam spēs: que etiam tactu occidit. unde Gal. de tyriaca. ad cesare ait. dictum regina egyptiis interfecit seipsum per impositionem manus super tyriam: que ipsa hora appositionem mortua est et hoc voluntarie fecit. quia rex quod inuaserat regnum mirtebat eas capere: et dixit Gal. ego vidi hanc tiriam in alexandria: et interficerem feci eam sine memora et postea iterum aut de viperis etiam malis repurunt aliquis apud nos: et ex istis sunt quod curte et grosse dicte nostro idiomate scorzonii vel scurtii. Scias quod predicti tyri spēs sunt tres: quarum una vulgaris noise dicitur vice

ra: alia dicitur tyrus: alia hydra: et nostris partibus bone raro reperiuntur. imo hodie reperiuntur serpens dicitur scurtus quod pro tyro habet sed credo quod hodie sint ex hoibus quod faciunt tyriacā tyro: verū rati quo predicti tyri non resperiebanū collegiū medicorum venetorum. ordinavit vna descriptionē trociscorum qui possunt ponit in tyriaca loco tro. de tyro. sed miles est si possibile esse ponere de tyro: sed minus malum est ponere illos trocicos: quo rati modus iste est. Et. tortellaz de semi. i. panis assi. 3. iiiij. 5. farine orobi. 3. xxij. 5. tornetille diptam. an. 3. iiiij. fiant trocisci ex eis cum vino in quod infusus sit gumi arae. siccantur reseruent. Aliu. dicit. misceatur cum tortellis finis descriptiones diuersas. Nicolaus loco eius habet panem assum. Gul. placidus. huius ibi tortellao et dicit per tortellas intelligas panem de frumento coctū: ut possit cōteri: et ut quod non sit multum fermenti. imo vicinus panis azimus: ita quod non habeat aliud acetostatis in se. imo sit perfecte exsecutio terat ille panis ut alcohol id est subtiliter et reserue. moderni non faciunt ipsum finis illius modū. verū est quod ex ipse sit panis azimus: sed fit cum decoctio mastis ac passularum sicut ostendit infra in emplo diaficois si deus voluerit.

Trocisci cocheton administrati in metridato ibidem. Et. passularum rubearum enucleatarum 3. iiiij. glutinis albotin. i. terbentis. 3. xxij. squinatis: mirre ann. 3. xij. cinamomi. baledi subalbidi: blacte bizantiae: spice romane. i. celtice: cassie melliloti: ciperi: baccay lauri. an. 3. iiij. calami aromatici. 3. ix. croci. 3. i. bitumis iudicium. 3. ii. 5.

Hec descripsit est labor filii sebeli in quod est additum bitumem iudicium: et in descriptione alia est: ad dictum darsilahā pōdū. 3. ii. 5. et in descriptione alia sunt addite assati. 3. ii. 5.

Istius troc. de cochlio sunt in rati apud illos quod facere voluit metridatum finis descriptionem communem. Ba. et gul. loco eius habent tyriacā diffusio et id est Aliu. Non inquit quod hec descriptione est labor filii sebeli in quod additum bitumem iudicium: et in descriptione alia darsilahā: et in descriptione alia assat. ista vero duo simplicia. Ba. et Gul. non habent. Aliu. non ponit modum ipsos perficiendi: sed Ba. et Gul. dicunt perficiantur sic ea quod mollescari possint in vino veteri posita resoluuntur dōc liquida fiant. alia autem oia trita et cribellata cum eis iungantur: et cum melle dispergantur perfecta et mixta repouantur. Gul. dicit medicie eius perfectio ppter mel et vīnum sur. xiiij. hoc n. elīm finis metridatum sic perfectu ponit in ore loco auf. alexandrini adrianiani: quod abe in antid. Nic. ponuntur.

Tumē iudacū. i. asphaltū: nā alij hñt loco ei⁹ asphaltū: q̄ idē ē Dia. aut̄ inq̄t asphaltū i. bitumē iudacū. aliō aridū: aliō liqdum.

Trocisci de mezereō ibidē. Be. anisi seis apit calamēt̄ hortulanū: mēte: petro selini. ameos aī. 3. vi. opij castorei: pipis albi: et macropiparis: sinibrij. murre absimthi: aī. 3. iii. corticū cassie. 3. ii. p̄ficiātū cū melle et fiāt troci.

Tisti trocisci nō sunt in v̄su. ip̄e A. h̄z vnā

aliā descri. s̄z hec ē nobilitor: s̄z dubitaſ cur

isti trocisci dicātūr de mezereō cum illorum

descriptionem mezereon non ingreditur.

Ad hoc potest dicīt qdā q̄ est nomē equi-

uocū. forsū. n. significat nomē cōpotentis.

Basis aut̄ in. ix. almā. in ca. de hydropisi h̄z

vnā aliā descri. et ipse h̄z mezereō.

Trocisci de rubea ibidē. Be. rubee. 3. xii. corti-

cū radicū cappar̄. aristologie lōge: radicū

liqritie. aī. 3. i. conficiantur cū sirupo aceto

so. et informient tro. ponderis. 3. i.

Hos tro. nō hēmus in v̄su.

Rubea. s. rubea tinctor̄ qdā vocātrenaz

tinctor. et dī rubea: q̄ radix ei⁹ est rubeavn̄

et in colorādo lanas adhibet Gal. in. vi. sim-

pli. dicit falma. i. rubea. hec medicina est ru-

bea qua vtūtūr tinctor̄ in septimo dīc co-

cusvasicus. i. rubea tinctor̄. hec medicina

apud lōbardos dī rorani vel roxa.

Trocisci de cuscute ibidē. Be. seis citruli: se-

portulace: se. alsechesabré. aī. gypsi. ei⁹ sil-

tudine estvt alumē scariola. et hec terra a. 3.

iiij. suchaa. i. achātis. arabice bedoard. i. spi-

ne albe: fumi mult̄ a vulgo in lōbardia tal-

cho vocat: et sic trocisci dī terre. aī. 3. iii. dra-

ganti amili gūmī aī. 3. i. 5. spodij turbith: se-

mis cuscute aī. 3. iii. terenabin. 3. xxx. zuc-

cari Alhusar. 3. xxx. cro. 3. iij. cōficiātūr cum

aī et melle et fiāt troci. et admīnistrētūr.

Hos trociscos nō hēmus in v̄su.

Cuscute nō est herba q̄ inuoluit̄ circa alt-

as herbas: sicut circa lunū: et ppter id a mul-

tis podagra lini dī. Ser. in ca. de cuscute: di-

cit q̄ in latino vocat tuma. ap̄d nos dī a vul-

go grengō ei⁹ forma est sicut epithumi.

Alsechesabré vel scechesabré. idē Aut.

in. ii. caī. h̄z ca. in Ira o. qdō dī almarā: s̄z non

declarat qd sit. Bētilis sup̄ isto verbo dic̄t

q̄ est herba similis paritare: neq̄ p̄ id credo

q̄ Bētilis cognouerit qd sit. s̄z ver̄ sceſabré;

est ozilnum carmenū: sicut reperiſ ap̄d Ser.

in proprio capitulo de ozumo carmeno: de q̄

sup̄ia est dictum in electuario quod dicitur

letificans.

Zuccarū albusar ap̄d eūdē in. ii. caī. h̄f qdō

est mauna cadēs sup̄ alhusar. et ē sicut frusta

salis: et in ip̄o qdē est cū abstensiōe et resolu-

tiōe pōticitas et amaritudo. et de ip̄o aliō est

lamenū albū: et aliō est agizmū ad nigredi-

ne declinās. aliō ca. facit de haſfurū: et dicit

q̄ est arbor arabica armena: et est vñū dī la-

cticinijs et quidā dixerūt q̄ desurum est que

dā spēs interfacies sedētē in vmbra ei⁹ et hec

arbor videb̄ habere similitudinē culusdam

plante que ap̄d Dia. vocat tax⁹ sub cui⁹ v̄m

bra si q̄ dormitauerit aut sederit statim su-

puenit periculū vite sicut dicit A. Sc. in. c.

de zuccaro describit formā zuccari albusar

Trocisci stelle ibidē. Be. murre castorei: spice:

s̄z nardi cassie. i. cassie lignee terre sigilla-

te corticū mādragore aī. 3. iiii. opij croci co-

sti. stelle: terre aī. 3. v. papaueris albi. 3. vi.

dauci anisi sisileos.. i. sileris mōtani seminis

iusquami albi: storacis liqide. semis apij aī

3. viii. infunde gūmas in vino odorifero: et

tere medicias: confice cum eo: et factroci,

pōderātes. 3. 5. et exiccatūr in vmbra.

Hos tro. hēmus in v̄su. s̄z nō multū. Joh.

Sera. in suo antido. h̄z vnā altā descrip. que

eadē est Etīā Bartho. mōtag. in suo antid.

habet vnā altām descriptionē q̄ eadē est. s̄z

sua descriptio in uno loco est falsa: credo ta-

mē q̄ hoc fuit errore scriptoris. et infra ostendam errorē vbi sit. Basis in li. diuīsio. i. c. dī

medicina stomachi. ponit hāc eandē descri-

ptionē. dīs We. in cap. de tuſſi humida ait.

Gal. trocisci cognomiati a ſſem⁹: et sunt tro.

ſtelle cōferūt tuſſi uiuamētū ſublime. Mat-

theus ſiluarticu in littera t. ait: trocisci ſte-

le: et antiqui medici noiauerūt eos aluirola

cance hmōi nō p̄mittūt vitā recedere.

Stella terre ap̄d ip̄m in. ii. caī. vocat lu-

tū ſamū: et ibi inq̄t ex aučtate Gal. nos vi-

tim eo ex hoc qd̄ noiaſ ſtella ſamua. ego aut̄

dico q̄ hoibus v̄ q̄ illō ſit talli. ver̄ de talli

iam dixerūt veridici q̄ ip̄m inueniſt in terra

grecoſ in iſula cipri in. ii. caī. in. c. de cu-

ra ſputi ſanguis. itez ait lutū ſamū: et exiſti

mauerūt qdā q̄ noiaſ grece ſtella terre: et

noib⁹ noiaſ plurib⁹ et v̄ q̄ ſit nomē altallī:

et hec est quā Dia. vocat gisamū: et eligēda

est alba valde et leuis lignē adhērē leuis

asp̄gēs ſe ſup̄ cartā: et fragilis q̄lis ē quā ml-

ti coleriō dicit̄ duo ſunt gisfa ei⁹ vñū qd̄ p̄di

ctū est. et altez qd̄ dī: aſter placodes qd̄ ē la-

minosum. ambo vere ſtūtis ſunt aſter vero

placodes ē dicta ſtella lata v̄l plana. Jo. ſe-

rap. ibidē h̄z ſtella terre. s̄z Bart. dicit̄ troc.

ſtelle: s̄z nō dī ſic dicere: imo dī dicere ſte-

le terre: et hanc terrā multi moderni dicit̄ cē

ſpēne de ſtella terre ſiunt trocisci de tallo.

idē Auerrois in quinto colliget dicit terra
stelle: id est talch.

Trocisci de croco fm eundē in lib.iiij.in fen.
i. in capitulo. de cura sode calide absq; mate-
ria aut adiustiōe solis et reliq; ex materia ca-
lida aut sanguinea. Be. croci: auſ. viij. mirre
auſ. iiij. exp̄ssiois agreste calcadis. ana. auſ.
i. ſ. aluminiſ iamenti. i. ſcilli ſue de pluma.
auſ. viij. colcotar. auſ. v. medicine iſte bene
puluerizate cum vino pōtico temperantur
ex eis troc. informentur.

Hos troc. nō habem⁹ in vſu.

Alia deſcriptio reperiſt eriā in antidota-
rio Bartholomei de mōtagnana que eadez
nō eſt. idē dñis Wefue in ſua practica in ca.
de emigranea calida iquit. Alexan. pfectio
troc. qđ fit linumētū ad emigraneā idē ſūt
nisi ī vna re. thoc ē qđ Aui. nō hz gumi ar.
Wef. hz ireliq; reb⁹ idē ſūt. Sz ſurgit
dubuatio ex eo qđ dñis Wef. dicit in practi-
ca ſua ī cura ſode frigide hec ſ̄ba formalia
eodē modo troc. de croco dicit in atido. et tñ
in atidotario nūfōz repio illoꝝ deſcriptōez
tu igif ſidera. Mat. lii. ī ca. de calcis dicit
Jo. mel. i. troc. de croco. ponit colcotar et cal-
cadis. Hētil' in tractatu de febrib⁹ ait. troc.
de croco. i. ſief de croco nō iueni p̄pria de-
ſcriptioſ: ſ̄necio cur hec verba protulerit.

Troc⁹. i. zafarā. Iſi. iqt crociū dcfi ab opti-
do culiti qđ vocat coricis. qđq; et alibi naſca-
tur: ſed nō tñ veſtale quale in culitia. vnde
et a posteriori parte nomē accepit.

Agrestū āt fit ex vniſ i maturi: et pōt ap-

pellari onfaciū. Dia. inqt onfaciū eſt ſuccus

vuaꝝ albaꝝ i maturiꝝ qđ vue aſt dieſ canicu-

lares colligēde ſūt. onfancium aut̄ pōt capi-

mule: mōis: nā pōt dici qđ onfanciū eſt oleū

qđ fit ex oliuſ imaturis et pōt dici qđ onfa-

cī ſt succ⁹ exp̄ſſus v̄l' liquor amar⁹ et acer-

bus. vii. Gal. in li. dinamidiaꝝ dicit: onfan-

cī ſic fit a cimis vue agrest⁹ exp̄ſſis. carnes

ſpaz et nucleos i ſole ſiccatoſ rñder fac pul-

uerē: et fit onfaciū. et fit ex fructu vit̄ i ma-

turaſ: et ſucc⁹ inde fac⁹ inſpiſſat et recōdif.

Calcadis ap̄d ipm in ſcbo caſi. in cap. de
atramēto eſt vitriolū albū: qđā crediderunt
calcadis et colcotar idē eſſe: iſnō recte: naꝝ
in iſtis troc. poſſim⁹ certificari: qđ idē ſūt
verū vnuꝝ pro alto pōt pon. Jo. Sera in ca.

deruptōe ſanguis ex matrice inqt qđ calca-

dis eſt calcantū cuius color eſt viridis: et qđ

antiquaſ calcadis fit colcotar. Jo. arculan⁹

in ca. de vngula ait. qđtuor ſunt ſpēs vitri-

li. ſ. colcotar qđ eſt citrinū: calcantū viride

calcadis qđ eſt albū. alſurit rubeuꝝ. ſimiliter
alit in cap. de atramēto.

Colcotar. i. vitriolū citrinū aptid ipm in
cap. de atramēto. Et idē dicit Nicolaus.
Jo. arculan⁹ in cap. de ſebel. dicit qđ colco-
tar eſt vitriolū romanū.

Citruꝝ pōticū. i. forte vel acutū nō autē dī
pōticū a pōto inſula: ſed hic dicit pōticū in
ſapore: idē dñis Wefue locn ei⁹ habz ym̄ ſ
forte vel acetum: quod tantū valet.

Trocisci de ellebori in. iiiij. tertij. i. ca. de cu-
ra opilatiōis accidētis in aure. Be. ellebori
albi auſ. iiij. nutri. i. ſalis nutri auſ. xvi. croci
auſ. iiiij. coſtingant et terantur cū aceto: et
fiant inde troc.

Hos trociscos non habemus in vſu.

Elleborus fm Wef. eſt barba alſugi: et
due ſunt ſpēs: nā aliud eſt alb⁹ aliud niger:
et niger in columiōr eſt albo. Gal. in libro ad
partenianū dicit. velatruꝝ. i. ellebor⁹. Auer.
in qnto col. dicit. cōdisi. i. elloborus: qđ non
videt verū ſicut p̄z p̄ Dia. et Aui. qđ devtroḡ
ſaciat cap. elleborus vero apud teutonicos
vocat velax. ſi def̄ in potu de radice ipſius
gallimis interfecit ipas. de qđ ride ſera. in
ca. de ello nigro. in fine ait. meſarugine. el-
leborus albus eſt fortioris operationis qđ
niger: et timor eſt ne ille qui ſumit ellebo-
rū incurrat ſpasim⁹. et ipſe occidit colubos
quādo iſfundit ſabe aut frumentū in aqua
in qua iſfundit elleborus et datur columbiſ
aut pullis ad comedendum.

Trocisci de bdeli ſm eundē in lib. iiij. in fen.
xiij. in ca. ð cura apostematiū duroꝝ. Be. ro-
ſariū tritarū. 3. x. ſpice aromatice. i. inde. 3. ii.
mirre. 3. i. coſti. 3. i. ſ. maſticis. 3. i. amigdala-
rū amararu. 3. i. ſ. bdeli. 3. iii. terant̄ medici-
ne et diſſoluat bdeli cū vino: et cōſciat̄ euz
eo medicine: et fiant inde trocisci.

Hos trociscos nō habem⁹ in vſu. Basis
in lib. diuisionū in cap. de egritudinib⁹ epa-
tis habeſt vna altā deſcriptionē que eadem
eſt. bdeli vero eſt gumi qđ eſt ſatis notū eſt.

Gal. in ſexto ſimpliciuꝝ inquit mochl id eſt
bdeli. due ſunt ei⁹ ſpecies. vnuꝝ eſt ſethelt-
na: et eſt magna et molitor altera: et eius virt⁹ eſt
mollificatiua: altera vero ſpēs eſt arabica.

Trocisci de carra cōbusta in eodē libro fen.
xvi. in cap. de eura excoſiatiōis iſtēmoriū
et vlcex. Be. arſenici adiusti. 3. x. corticis cris-
aluminiſ iamenti: gailay. calcis qđno eſt extin-
cta oiuꝝ. aii. 3. xiij. ſiat ex eis trocisci cū ſuc-
co arnogloſe. i. plātaginis: quoꝝ vnuſqm̄ ſ
pōderet. 3. iiiij. ſparum et eis admīnistrēt.

Hos trociscos nō habem⁹ in vſu: dicu-

De trociscis

tur aut̄ trocisci de charta: l̄ illorū descriptō nē charta nō ingrediaſt. idē p̄o in li. cañ. de charta ca. facit. idē in ca. de papirō ait: q̄ ex ipsa qdē fuit charte. et ipsa qdē est in potētia charta et qdē ex ea adūstū est: est vēhemētōris ericatiōis. Dia. inq̄t papirus vñ charta alexandrīna fit vtile est. Sera. in. c. de burch di dicit: burchdi ē notū: et ex eo fuit carte: et vtūtūr eo medici qñ volūt dilatare orificia fistularū. idē Sera. ait. t̄ hirtas qdē combuſtū est fortioris opatiōis q̄ burchdi cōbuſtū. Etia dicit Gal. hec herba nō admistratur in medicina sola. idē Sera. in. tra. ait burdi vis. i. iuncus. hec p̄o planta est qdā spēs iuncti in aqua nascētis. nō aut̄ intelligis q̄ car ta in q̄ scribim⁹ q̄ de pānis lineis fit sed sapi entes credūt q̄ hec sit quedā herba in q̄ atra bes faciūt sextariola in quib⁹ inuoluūt spēs et que ē qdā herba viscōsa nascētis in palustri bus. vñ Aui. prima qrti tractatu. ii. ca. x. de curatiōibus febriz acutaz: sic inq̄t: et si do mus est p̄imi t̄pis ex quo linea fuerit luto et proprie illo in quo ponitur loco palee cot tum papiri tunc est melius.

TEs ap̄d ipsum aui. in. ii. cañ. altō est rube um ad cītrinitatez declinās: z ē alchabrusi. qdē est melit⁹ et aliud est rubēi claz: et aliud rubēi ad nigredinē declinās: z est genus eris qdō r̄ talacōn. Dia. Es vñtū qd̄ alij calcuce camenōvocāt. Se. inq̄t in. c. de ere. dicit phīlosoph⁹ qdā faciūt ex erevāsa ad cōedendū et vibēdū i eis et nocēt eis vald et hoc notū ē.

Troci. de cineribus descriptio houm ab auctoribus nō rep̄is: s̄ n̄i medici clarissimi faciūt ip̄os cōponere cū spēbus electuarij o cinerib⁹: quoz descriptio ē posita ex auētate Aui. et sic ordinant. Be. spēz cōpletarū ele ctuarij. de cinerib⁹. 3. i. cū vīno albo odorifero. q. s. fīat trocisci et siccēt vñtū reserua. Trocisci alcadicō fm̄ Almū florentinū in suo tractatu de cōpōnibus. Be. calcis viue. 3. i. ar senici rubet et citrum. chali acarie an. 3. 5. omnia hec trita cōficiantur cum aqua que vocatur prima et in vñtū reserua.

Hos trociscos nō hēmus in vñtū. ip̄e dñ⁹ infeſti⁹ describit vñtā alia descri. s̄eadē non est. cadicō ut dictū fuit ex auc. Jo. Serap. sunt iro. facti ex arsenico: et fm̄ Almā. dicūtur achali qd̄ recipit. Nico. flōre. in lib. septimo. in. c. de medicina diminutua carnis: siue corrosiva ei⁹ habet vñtā alia descriptiōni que est et auctoritate Gal. q̄ eadē est.

Arsenicū rubēi. i. arsinagal Nic. loco ei⁹ habzauripigmētū rubēi. credo q̄ idē est: et parsenicū citrūnū intelligitur auripigmētū citrūnū seu vñtale et parsenicū rubēi intelli

gitur arsenicū lctū arsinagal.

Tkal vel alhal. vñtū Nico. est qdā plāta que in littorib⁹ maris nascit. simili isvernicu lari. i. sempervire minori: pinguis et salsa: et de cinere ipsius fit vitru. Sera. in. ca. de vñtē. vñtē est herba cha. i. Aui. in. ii. cañ. de vñtē. ca. facit et dicit q̄ est plurim spēru et subtilior earū est alba: et noiaſt stercus passētū. nō est vñtē: vt qdā crediderūt: nā vñtē est res collecta super arbores glandium. et alias arbores.

Acacia fm̄ Aui. est succ⁹ alcharisti exicatus. deinde in tro. mutat⁹: et melior ex ea est q̄ est melioris odoris viridis decimans ad nigredinē pōderosior et durior: Me. loco eius habet chachie: qd̄ idē est.

Tqua prima fm̄ intētōne cōpositoris sic fit. Be. calcē viuā et chali. i. herbā vñtē an: p̄tes eōles: et terant̄: et septuplū p̄cedēs ip̄oz̄ ex aq̄ et admisceāt: et septuplū p̄cedēs ibi moretur quotidie agitādo: et postea coletur et ex ea cōficiant̄: et fiant troci. et reserūetur Nico. loco ei⁹ hz̄ capitellū cōmune qd̄ fit ex cinere fabarū: et stipitib⁹ eius: et calcis viue et coletur ad modū lxiij.

Trocisci de celidonia p̄ruptorio leuit et bono fm̄ Bartho. mōtag. in suo antidot. Be. succi radicū celidomie: vñtē pueri. an. 3. iii. calcis viue. 3. ii. arsenicū citrūnū. 3. i. ruptori de capitello būlit̄ simul succ⁹ et vñtē. deim de superaddaf̄ calx. et coquāt ad ignē ligno rum: vñtē ad p̄sumptionē succi et vñtē: et reliqua addantur cū calce: et fīat trocisci.

Hos trociscos nō hēmus in vñtū: idē infērius describit vñtā alia descriptiōni: quā vñtē car trociscos de celidonia cauterizatiōis: sed idem nō sunt nec in vñtū.

Celidomie p̄o fm̄ Sera. in cap. de curcu ma due sunt spēs. s. maior et minor: et dicit q̄ nominant̄ hoc noīe: eo q̄ incipit apparere an adūtū hyrisidū: et desiccat̄ qñ recedūt putat̄ aliq̄ etiā q̄ sic noīe p̄ptere a q̄ quādo excecat̄ pulli hirundinū: defert eis mater hāc herbā dat eā illis in cibū. et reddit vñtē hirundinis. de q̄ etiā Jo. anglic⁹ in. ca. de sterilitate inq̄t. et est hic notađū q̄ celidomia s̄ī quasi celi donū: qz ipsa auferit maculā oculoz̄: et iō hirundo qrit eā q̄i pult ei⁹ non vidēt et matricē mūdificat cōceptionē p̄parat. hicteritā curat et scabie. succ⁹ ei⁹ supposit⁹ curat et auferit. vñtē vñtē. Ictericos p̄ se sanat celidomia. succ⁹ inlect⁹ oculis maculas dis rumpit eo p̄. Auferit: et cācros qliscūq̄ capiat̄. maior p̄o celidomia est nota. minor ē illa que apud arabes memitē aut memite dī Leonard⁹ de preda palea in. c. de formica

sit folio p dñi dei. i. celidone.

Capitellū vero apud nos vocat aqua fortis saponarioꝝ. lxiuū eſt de fit ſapo: r eius ppoſitio eſt diuerſa: ſz illud capitellū qd ibi ingredit fit hoc mō. Be. aq prime ſaponis li. li. bulat lōga ebuitōe vſq ad pſumptioꝝ tertie p̄tis. Deinde addatur calcis viue. 3. i. opij. 3. 5. r decoquantur: deinde addat auri pigmēti. 3. 5. r reſerua r de hac facias trociſcos de celidonia.

Trociſci de calamēto fm Sul. pla. in ſuo anti dotario. Be. eris. vſi vitrioli: de qd fit enauſtrum aui. 3. vi. floris eris. 3. ii. ſalis armonta ci: baurach. i. ſalts. rubet: ſeu aſtrontri arſenici ſublimati ana. 3. i. 5. terantur r dimittantur: ſic per hebdomadam r fiant ex eis trociſci cum ſucco rute.

Chos troc. in vſu nō habemus. Sul. noiat iſtos tto. de calamēto. i. de calcanto qd eſt vi triolū de quo fit enauſtrum: ſed nō recte: naꝝ hec cōfectio eſt ſief de calcanto: ſicut apperbit in ſtra ex auc. Rasis. r videbis qd ideꝝ eſt. **C**los eris nō eſt viride eris fm Simo. ia- nuē. verū multi moderni loco eius ponunt vi ride es. Raſ loco eius hz zimiar. i. viride es: hz opij. Sul. eſt qd cloſ eris r zimiar idem ſint.

Arſenicū ſublimatū fm quodā eſt argen- tum ſublimatū. liber qui dr bulcaſis in lib. i. docet modum ſublimandi arſenicū vide ibi.

Trociſci de ſcolopendria fm Nico. flore. in libro quinto in cap. de opillatione ſplenis. Be. ſcolopendrie: ſylopi: prasi. i. marubij: fruct tamariſci. id ē carmezit: corticā radicā cap- paris. ana. 3. 5. ſemī ſagin casti: ſemī ruthe genitane: aristotologie rotundate: ſlorum gene- ſtre aui. 3. ii. 5. armoniaci diſſoluti i aceto. 3. i. 5. cū quo relqua cōponātur r fiant trociſci.

Cſtu troci. in vſu ſunt. Jo. Sera. in ſuo an- ti dotario hzvnā altā deſcrip. ſzeadē nō eſt.

Scolopendriart pluries dictū eſt. eſt lin- gua ceruina.

Beneſtra ē fruter oīb nota: existimāt qdā qd hec apud Dia. dr ſpart: ei ſemē aſſert in folliculis ſicut faloeulus. Gal. in. viii. ſim plictū ait. ſpargamū. i. geneſtra: in ſra de ipſa apparet meli in vnguento geneſtrato. **A**rmoniacū gūmi eſt ſatis notū. Gal. in vi. ſimpliciū inq. armoniacū eſt gūmi dal- talia: qd eſt vnu ex gūmis arboris. id ē in li. ad parthenianū ait. armoniacū eſt quaſi la chymū herbe: qd grece aſilius appellatur. Trociſci de cicadis fm eū i in eodē libro. in ca. de cura lapidis per potionē. Be. milij ſo- lis. pēta filonis: ſemints vrtice: nucleorū ce- laſorū: ſeminiſ ſuſtū: petroſelini alexa-

dr. i. mac edonici tartari: vini albi ana. 3. 5. ſanguis hirci: cicada rū ana. 3. ii. galāge. 3.. i. olei muſcelini r nardini. i. de ſpica nardi: r balsa. aui. 3. i. 5. ſucci ſapiſfragie. 3. iii. miſce r fiāt trociſci. r ſiccent in umbria. **H**os trociſcos non habemus in vſu.

Cicade ſunt qdā aialia de quibꝝ ſupra dī- ri: ex intētione Iſidori ac alioꝝ. hic verovo lo dicere de mēte pli. qd cicade nō naſcunt in raritate arboꝝ. iccirco nō ſunt cireniſ cir- ca oppidū: nec in cāpis: nec in frigidis aut vmbroſis nemoribꝝ: eſt qdā r his locoꝝ. diſ- ferētia in milesia regione paucis ſunt locis ſed in cefalemia nimis. qdā penuria earū: r copiā diſimit: at in regio agro ſilēt oēs r v̄l- tra ſlumē in locis canūt: pēnax illis natura- que apibꝝ: ſed pro corpore ampliores.

Cartica eſt herba ſat̄ nota. Dia. dicit aca- lifer: ſi ueut alij ignidia: latine dr. vrtica ei ſaltera maior qdā r vſualia eſt r ſimpler cū te- nui ſemine ac folijs minutis aſperis: a ſteria agraſtis eſt dēſioribꝝ folijs atq; latioribꝝ nigrioribꝝ. Etiā aui. in. ii. caſi. ait calite. id eſt vrtice. eſt etiā alia vrtica dicta mortua r hec apud modernos dr. Angelica ſeu ar- chāgelica. r eſt alia dicta vrtica mora. aui ſolta magna ac nigriora ſunt: r hec dr milesia ſuue herba ſicaria: ſed a latiniſ dicitur ſcrofularia.

Cartaꝝ generatur in vino in fundo: r la- teribꝝ vegetis: r eſt fer vini vel aceti. **L**oco regius in capitulo de ſurditate in ſpeciali i quā. tartari qd adherēt in parietibꝝ vegetis intrinſecis: hoc notum eſt.

Canguis hirci. de ipſo dictum fuit. Nc. nō dicit hic ſi dī eſte prepatus aut nō. ſed in hoc eſt regula qd ipsum nō op̄z administrari in aliquibꝝ medicinis ſi p̄pat nō fuerit: et mod̄ ei ſt̄ eſt multipler. ſupra dī de ip̄o. in electuario de cineribꝝ fm intētione pluriꝝ doctoꝝ. etiā hic iteꝝ. volo ostēdere de mo ipſius ex auctoritate Jo. Sera. in ca. de illis in quibus generaſ lapis: r magnificatur qdā ſic inq. medicamē cū languine hirci ad do- lozem renſi r lapidē r nō eſt ei ſimile: r eſi- rabilis: r mod̄ ei ſt̄ iſte eſt quādo incipit vna dentigrari ſumaf olla noua a figulo: r funda- tur in ea aqua: r feruerat donec auferat ab ea terestreitas. deinde decolef hircus: r ac- cipiatur ex medio ſanguis qui currit ex eo in olla: et nō accipiatur primū ſanguis neq; po- ſtem eius. et diuinitam ip̄m donec coagu- letur deinde incidiamus ipsum in paruas p- tes eo exiſtente in concanitate oīe: et co- periamus ip̄m cū reti ſtricto: aut cum paſ-